

§ 32.

Stk. 1. Medicinske Specialiteter er undergivet Kontrol saavel med Hensyn til deres Indhold og Sammensætning m. v. som med Hensyn til Navn, Pris og den Maade, paa hvilken Forhandling finder Sted. Sundhedsstyrelsen er berettiget til af Specialitetens Fremstiller eller Importør at kræve meddelt de for Kontrollen nødvendige Oplysninger.

Stk. 2. Ved medicinske Specialiteter forstaas i denne Lov Stoffer eller Præparater, hvis Salg og Udlevering er Apotekerne forbeholdt, og som falholdes som Lægemidler i Fabrikantens for Forbrugeren bestemte og ved Form og Indholdsmængde karakteriserede Pakning.

Stk. 3. Pakningen skal være forsynet med Fremstillerens Firmanavn og Adresse — ved udenlandske Specialiteter tillige med Importørens Navn og Adresse — og en Angivelse af de virksomme Indholdsstoffers Navn og Mængde. Specialitetens Navn maa ikke antyde dens Virkning eller Anvendelse som Lægemiddel.

Stk. 4. Kontrollen udøves af Sundhedsstyrelsen efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler, bl. a. med Hensyn til Arten og Omfanget af de Undersøgelser og Prøver, der i den Anledning kan finde Sted. Til Dækning af Udgifterne ved Kontrollen betaler den paagældende Fabrikant eller Importør et af Indenrigsministeren fastsat Gebyr. Gebyrerne indgaar i Apotekerfonden, med hvilken Sundhedsstyrelsen aarligt afregner. Apotekerfonden afholder Udgifterne ved Kontrollen.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen kan forbyde eller træffe indskrænkende Bestemmelser om Indførsel, Salg og Udlevering af de i nærværende Paragraf omhandlede Lægemidler:

- 1) naar Specialitetens Sammensætning og Lægemidlet iøvrigt ikke svarer til, hvad der findes angivet paa den Etikette, Indpakning, Omslag, Følgeseddel o. l., hvormed det udleveres,
- 2) naar Specialitetens Sammensætning ikke er konstant, eller Indholdsstofferne mangler den efter Sundhedsstyrelsens Skøn fornødne Renhed og Kvalitet,
- 3) naar den for Specialiteten forlangte Pris ikke staar i rimeligt Forhold til Indholdsstoffernes Pris eller de ved Fremstillingen forbundne Omkostninger,
- 4) naar Specialiteten efter Sundhedsstyrelsens Skøn ikke kan antages at være i Besiddelse af den Virkning, for hvilken den anbefales, eller Specialitetens Anvendelse vil kunne medføre Fare af sundhedsmæssig Art,
- 5) naar de af Sundhedsstyrelsen begærede, til Specialitetens Undersøgelse nødvendige Oplysninger ikke tilvejebringes, og det paabudte Gebyr for Undersøgelsen ikke erlægges.

Stk. 6. Sundhedsstyrelsen, det ved denne ansatte Personale og den antagne Medhjælp skal behandle alle de i Anledning af Spørgsmaalet om Kontrollens Udøvelse modtagne Oplysninger som Embedshemmeligheder.

Stk. 7. Sundhedsstyrelsen udfærdiger efter nærmere af Indenrigsministeren givne Regler offentlig Bekendtgørelse om de i Medfør af denne Paragraf udstedte Forbud.

§ 33.

Stk. 1. Det er forbudt ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade at reklamere for Varer som lægende, desinficerende eller iøvrigt forebyggende eller virksomme mod Sygdom, for saa vidt saadant ikke sker udelukkende overfor Læger, Tandlæger, Dyrilæger eller Apotekere.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan forbyde, at der ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser eller paa anden Maade reklameres for Lægemidler, derunder indbefattet